

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

17 ביולי 2007

323

ב' באב התשס"ז

עמוד

הצעת חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים (תיקון מס' 6), התשס"ז-2007 829

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים (תיקון מס' 6), התשס"ז-2007

1. בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001¹ (להלן – תיקון סעיף 13 לחוק העיקרי), בסעיף 13, בכותרת השוליים, בסופה יבוא "לענין סעיף 3".

המונח "מוסד" הוגדר בחוק האמור כבית ספה, מוסד חינוכי, מעונות, מרכזי תרבות, נוער וספורט, מכוני כושר, מועדוני ספורט וכיו"ב, המכוונים לתת שירות לקטינים. בסעיף 15 לחוק, נקבע כי הוראות החוק יחולו על בגיר שנידון לשנת מאסר בפועל או יותר בשל עבירת מין שאותה ביצע בהיותו בגיר, אם הורשע בעבירה כאמור בתוך חמש השנים שקדמו ליום כניסתו לתוקף של החוק, היינו בתוך חמש השנים שמיום ג' באדר התשנ"ח (1 במרס 1998).

סעיפים ביום כ"ז באדר א' התשס"ג (1 במרס 2003) 1 ו-2 נכנס לתוקפו חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים, התשס"א-2001 (להלן – החוק), הקובע בסעיף 2, איסור על מעסיק לקבל לעבודה במוסד או להעסיק בעבודה במוסד, בגיר שהורשע בעבירת מין שאותה ביצע בהיותו בגיר ונידון עליה לשנת מאסר בפועל או יותר, וכן איסור על בגיר שהורשע כאמור לעסוק בעבודה במוסד. סעיף 3 לחוק קובע כי מעסיק לא יקבל בגיר לעבודה במוסד בטרם קיבל אישור ממשטרת ישראל ולפיו אין מניעה לפי החוק להעסקתו.

¹ ס"ח התשס"א, עמ' 509; התשס"ו, עמ' 245.

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "תחולת החוק";

(2) סעיף קטן (ב) – בטל.

דברי הסבר

המכון לאנשים בעלי מוגבלות. כך, מי שהורשע בעבירה כאמור במהלך שנת 1999, למשל, רשאי לעבוד במוסד המכון לאנשים בעלי מוגבלות אך מנוע מלעבוד במוסד הנותן שירות לקטינים.

יצירת אבחנה זו בין סוגי המוסדות יוצרת קושי של ממש ביישומו של החוק כלשונו, שכן היא מחייבת את משטרת ישראל לערוך בדיקות נפרדות בטרם מתן היתר להעסקת בגיר בכל אחד מסוגי המוסדות השונים. בהתאם לכך, היא מחייבת גם שוטר המנפיק, בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק, אישור ממשטרת ישראל ולפיו אין מניעה לפי החוק להעסקתו של בגיר במוסד מסוים, להפעיל שיקול דעת בשאלה אם המוסד שבו מבקש הפונה לעבוד הוא מוסד המכוון למתן שירות לקטינים או מוסד המכוון למתן שירות לאנשים עם מוגבלות, וזאת כאשר ההבחנה בין שני סוגי מוסדות אלה אינה תמיד חד-משמעית, וקיימים גם מוסדות רבים שמשתייכים לשני הסוגים האמורים. מצב דברים זה גוזר אי-בהירות באשר למתן אישור ממשטרת ישראל למבקש, וכן הוא יוצר אי-בהירות בציבור ובקרב המעסיקים לגבי המגבלות החלות, הלכה למעשה, על העסקתם של עברייני מין שהורשעו בפרקי הזמן שבין התקופה האמורה בסעיף 15(א) לחוק לזו האמורה בסעיף 15(ב) לחוק.

לפיכך מוצע לבטל את הוראת התחולה המיוחדת שבסעיף 15(ב) לחוק החלה לגבי מגבלות ההעסקה והעיסוק של בגירים במוסדות המכוונים לתת שירות לאנשים עם מוגבלות. כך, הוראת התחולה שבסעיף 15(א) לחוק ולפיה הוראות החוק יחולו גם על בגיר שנידון לשנת מאסר בפועל או יותר בשל עבירת מין שאותה ביצע בהיותו בגיר ושהורשע בה בתוך חמש השנים שקדמו ליום כניסתו לתוקף של החוק (היינו חמש השנים שקדמו ליום ג' באדר התשנ"ח (1 במרס 1998)), תחול גם לגבי בגירים המועסקים או המבקשים להיות מועסקים במוסדות המכוונים למתן שירות לאנשים עם מוגבלות. עוד מוצע לתקן את כותרת השוליים של סעיף 15 לחוק, ולהבהיר שמדובר בהוראה שענינה תחולת הוראות החוק, ולא בהוראת מעבר, ובהתאם לתקן גם את כותרת השוליים של סעיף 13 לחוק ולהבהיר כי הסעיף האמור דן בתחולת סעיף 3 לחוק, ולא בתחולת החוק כולו.

ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005) נכנס לתוקפו חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים (תיקון מס' 2), התשס"ה-2005 (ס"ה התשס"ה, עמ' 100) (להלן – תיקון מס' 2), שבו הורחבה ההגדרה "מוסד" שבסעיף 1 לחוק, כך שתכלול גם מוסדות המכוונים למתן שירות לאנשים בעלי מוגבלות שכלית או התפתחותית. התיקון האמור הרחיב, למעשה, את תחולת החוק כך שיחול גם לגבי העסקה ועיסוק של עברייני מין במוסדות כאמור. בהתאם, הוחלף בתיקון מס' 2 שם החוק ל"חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001" – שם המבטא את הרחבת תחולת החוק כאמור.

עוד תוקן במסגרת תיקון מס' 2 סעיף 15 לחוק, והוסף לו סעיף קטן (ב) הקובע לאמור:

"(ב) הוראות חוק זה, כנוסחו לפי חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים (תיקון מס' 2), התשס"ה-2005 (בחוק זה – תיקון מס' 2), יחולו על בגיר כאמור בסעיף קטן (א) ובלבד שהורשע בעבירה בתוך חמש השנים שקדמו ליום כניסתו לתוקף של תיקון מס' 2."

בהתאם לתיקון סעיף 15 כאמור, תחול ההרחבה של הוראות החוק לגבי מוסדות נוספים, כפי שנקבעה בתיקון מס' 2, גם על מי שהורשע בעבירת מין בתוך חמש השנים שקדמו ליום כניסתו לתוקף של התיקון האמור, היינו בתוך חמש השנים שמיום כ"ה באדר ב' התש"ס (1 באפריל 2000), פרק זמן זה נקבע בדומה לפרק הזמן שנקבע, כאמור לעיל, לענין תחולתו של החוק לגבי העסקה במוסדות המכוונים לקטינים, אלא שהמועד שממנו נמנות חמש השנים כאמור הותאם למועד תחילתו של תיקון מס' 2 ולא למועד תחילתו של החוק המקורי.

תיקון זה יצר מצב בעייתי מבחינת יישום הוראות החוק, שכן בשל המועדים השונים שנקבעו לחישובה של מגבלת ההעסקה, נוצר מצב ולפיו, הלכה למעשה, בגיר שהורשע בעבירת מין שעליה נידון לשנת מאסר או יותר (כפי שנקבע בחוק), החל ביום ג' באדר התשנ"ח (1 במרס 1998) ואילך לא רשאי לעבוד במוסד הנותן שירות לקטינים, אך מי שהורשע בעבירה כאמור החל ביום כ"ה באדר ב' התש"ס (1 באפריל 2000) לא רשאי לעבוד גם במוסד